

[Steen.]

og Tvangsauktioner. Jeg maa sige, at jeg staar noget uforstaaende over for den Tankegang, ud fra hvilken disse to Ting er behandlet under eet, for Forholdet er jo det, at hver Gang det lykkes at gennemføre en Akkord, saa standses samtidig den Tvangsauktion, der eventuelt ellers vilde være kommet. Paa det Punkt er jeg enig med Forslagsstilleren, at det er en Nødvendighed, at disse Tvangsauktioner, der ellers kan frygtes og ventes, afværges, men jeg vil have Lov til at pege paa, at Vejen hertil er vist gennem Forslag; der laa paa Rigsdagens Bord før dette. Thi det, der er den rette Vej til Standsning af disse Tvangsauktioner, det er at gennemføre det forelagte Konverteringsforslag med de dertil knyttede Bestemmelser, dels om Hovedstolens Nedskrivning til Restbeløbet, hvad jeg godt ved betyder ikke saa meget inden for det Landomraade, hvor Kreditforeningsinstitutionen er forholdsvis ny, men saa meget mere betyder den anden Bestemmelse, at Henstandsbeløbene, der staar — hvad enten de er givet i Henhold til Henstandsloven eller paa Grundlag af trufne Aftaler —, tilskrives Hovedstolen, saaledes at disse Henstandsbeløb, der jo er Udgangspunktet for Tvangsauktionerne, bringes ud af Verden.

Tilmed fremsættes Forslaget paa et Tidspunkt, da Rigsdagen befinder sig midt i Arbejdet med Behandlingen af en Række forskelligartede Lovforslag, alle tagende Sigte paa Vanskelighedernes Afhjælpning, de Vanskeligheder, der er fælles for hele Landet. Det er givet, at dette Spørgsmaal maa løses, klares først, hvilket forhaabentlig hurtigt sker, og naar det er sket, da er Tidspunktet inde til som et Supplement at gennemføre de Ting, som de særlige Forhold og Vanskeligheder i de sønderjyske Omraader gør naturligt og rimeligt.

Ud fra disse Betragtninger maa det radikale Venstre fraraade det foreliggende Forslag.

Munch-Petersen: Det Forslag, som Det konservative Folkeparti har forelagt, er Udtryk for Det konservative Folkepartis Bestræbelser for at opfange de forskellige nazistiske Strømninger i Sønderjylland derved, at Det konservative Folkeparti vil slaa sig op som det Parti, der i særlig Grad repræsenterer Sønderjydernes Interesser. Forslaget gaar imidlertid udelukkende ud paa en Undersøgelse af Mulighederne for at yde nogen Hjælp til de saakaldte betrængte Erhverv.

Statsministeren har udtalt, at han var imod Erstatning til Spekulanter, imod Understøttelse af Spekulanter, og i denne Udtalelse kan jeg naturligvis fuldt ud være enig med Statsministeren. Nu kunde man bare ønske, at dette ogsaa var Regeringens *Politik*, og i denne Forbindelse maa man nok spørge om, hvorfor Regeringen da har understøttet Valutaspekulanterne ved de Kronenedskæringer, der har fundet Sted i den Tid, denne Regering har siddet! Men i hvert Fald, Princippet er rigtigt nok, bare man ogsaa fulgte det. Vi er imod, at der skal ydes Understøttelse til Kapitalisterne, til Godsejere og Proprietærer, og det interesserer os ikke, om disse gaar fallit. Men vi er samtidig for en vis Understøttelse til de mindste erhvervsdrivende, deriblandt ogsaa til de mindre Landbrugere, fordi disse Lag af Befolkningen faktisk i økonomisk Henseende maa sidestilles med Arbejderklassen; selv om de formelt er selvstændige, arbejder de i Virkeligheden for Kapitalen, udbyttes af denne Kapital. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har i „Sønderborg Social-Demokrat“ skrevet nogle Artikler, hvori han fuldkommen afviser denne Hjælp til Landbrugere. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere to smaa Afsnit af denne Artikel; det er „Sønderborg Social-Demokrat“ for 16. November:

„Vi skænker baade „Jydske Tidende“ og L. S. Makkerskabet med Kommunisterne, der har stillet Forslag i Rigsdagen om „Gældsnedskæring“, „Rentensenkning“ og „Forbud mod Tvangsauktioner“ — L. S. Program helt igennem, søde Arbejderrepræsentanter.“

Og videre:

„Lad blot hele den folkefjendske Reaktion fra L. S., „Jydske Tidende“ til Kommunistpartiet raabe paa, at andre skal betale den Gæld, Landmændene selv har stiftet, for yderligere at styrke den privatkapitalistiske Ejendomsret til Jorden.“

Altsaa, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, der skriver om de sønderjyske Forhold, stiller sig her paa et tilsyneladende saa radikalt Standpunkt, at han afviser enhver Hjælp til andre Befolkningslag end den direkte Arbejderklasse, afviser derved ogsaa det Forslag til Hjælp for de mindste Landbrugere med en Ejendomsskyld under 40 000 Kr., som det kommunistiske Parti har stillet. Jeg maa stemple denne Stilling som direkte klasseforræderisk, ud fra et Arbejdersynspunkt, som egnet til at støde de Lag af Befolkningen, der bør være Arbejderklassens naturlige Forbunds-fælle, bort fra Arbejder-